

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **nezletilá N. H. A.**
zastoupena zákonným zástupcem L. T. L.
oba státní příslušníci Vietnamské socialistické republiky
oba bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Ing. Duy Le Ducem
sídlem Petržilkova 2583/15, 158 00 Praha 5

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2021, č. j. MV-98709-4/SO-2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a žalobní argumentace

1. Žalobkyně se na soud obrátila, protože jí správní orgány nevydaly povolení k trvalému pobytu, ačkoliv je nezletilým dítětem cizinců, kteří mají v České republice povolen trvalý pobyt. Domáhá se zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla její

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 17. 5. 2021, č. j. OAM-6895-4/TP-2021. Prvostupňový orgán jím zastavil řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 88 odst. 3 ve spojení s § 66 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Měl totiž za to, že žádost o povolení k trvalému pobytu podala žalobkyně pozdě.

2. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a nezákonné. Konstatuje, že rozhodnutí odporuje požadavkům § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“), a je v rozporu s požadavky na činnost odvolacího orgánu, zejména § 89 odst. 2 s. ř. Navíc žalovaná opomenula zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti podle § 3 s. ř., a byla také porušena ustanovení definující podmínky pro výkon činnosti správních orgánů.
3. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí prvostupňového orgánu, je v rozporu s § 174a zákona o pobytu cizinců a že při jejich vydávání byla porušena ustanovení týkající se základních zásad činnosti správních orgánů.
4. Žalobkyně nerozporuje, že byla žádost podána opožděně, ale upozorňuje na nespravedlnost a projev čistého formalismu, pokud je řízení zastaveno pro podání žádosti dva týdny po zákonné lhůtě, zvláště s ohledem na epidemickou situaci a stav *lockdown*. Tvrdí, že se správní orgány její žádosti o prominutí zmeškání lhůty nijak nezabývaly a nezohlednily pandemickou situaci, která měla na důvod opožděného podání přímý vliv.

II. Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou, trvá na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí.
6. Odkázala na obsah napadeného rozhodnutí a správního spisu, jelikož žalobní body se nijak neliší od námitek uplatněných v odvolání a žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by správnost napadeného rozhodnutí zpochybňovala.

III. Obsah správního spisu

7. Žalobkyně se narodila 10. 2. 2021 na území České republiky rodičům pobývajícím na území na základě povolení trvalého pobytu občana třetího státu.
8. Pro děti narozené cizincům s povoleným trvalým pobytem zavádí § 88 odst. 3 zákona o pobytu cizinců fikci trvalého pobytu, a to za podmínky, že zákonný zástupce dítěte podá do 60 dnů ode dne narození žádost o udělení povolení k trvalému pobytu. Tato lhůta uplynula žalobkyni 10. 4. 2021, přičemž její zákonná zástupkyně požádala o udělení povolení k trvalému pobytu až 28. 4. 2021. Současně s žádostí zástupkyně uvedla: „Dne 8.3 2021 jsem objednávala žádost na povolení k trvalému pobytu přes internet. Z důvodu nedostatku místa na objednání na internetu jsem nestihla podat žádost do 60 dnů narození dítěte. Děkuji za pochopení“.
9. Prvostupňový orgán řízení zastavil podle § 169r odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců.
10. Proti rozhodnutí prvostupňového orgánu podala žalobkyně odvolání, v němž tvrdila, že nedodržení lhůty zapříčinily okolnosti nezávislé na její vůli, a to situace související s opatřeními proti pandemii COVID-19, kdy byl preferován přístup žadatelů k správnímu orgánu prostřednictvím objednávkového systému. Zároveň v odvolání požadovala posouzení zásahu do rodinného a soukromého života podle § 174a zákona o pobytu

cizinců. Uvedla, že by s ní musel odjet jeden z rodičů do zahraničí a tam požádat o povolení k pobytu.

11. Žalovaná odvolání zamítla. Ztotožnila se s argumentací prvostupňového orgánu, že uváděné důvody nelze považovat za důvody na vůli nezávislé pro zmeškání lhůty, neboť se nejedná o objektivní důvody zabraňující včasnému podání žádosti. Žádost lze podat dalšími způsoby, zástupkyně žalobkyně mohla využít jiné pracoviště Ministerstva vnitra např. takové, které odbavuje neobjednané klienty. Navíc netvrdila ani neprokázala důvody, které by jí bránily se dostavit.
12. Ohledně požadavku na přezkoumání zásahu do rodinného a soukromého života žalovaná odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), z níž vyplývá, že pokud bylo řízení zastaveno a o žádosti nebylo meritorně rozhodnuto, není zkoumání přiměřenosti na místě.

IV. Posouzení věci soudem

13. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž žalobkyně souhlasila konkludentně a žalovaná výslovně [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
14. Žalobu podala nezletilá žalobkyně zastoupená zákonným zástupcem. Pro správní soudnictví platí, že zpravidla není k podání žaloby třeba souhlasu opatrovníckého soudu (srov. rozsudek NSS z 22. 7. 2021, čj. 10 As 123/2021-41, č. 4241/2021 Sb. NSS). Tak je tomu i v nyní projednávané věci. Žalobkyně prostřednictvím podané žaloby hájí svá práva, nikoliv práva svých zákonných zástupců. Výsledek řízení nemůže nijak významně zasáhnout do žalobkyniných povinností, ani jí nehrozí žádné významné finanční náklady (srov. bod 13 a 14 citovaného rozsudku).
15. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
16. Žaloba není důvodná.
17. Soud úvodem připomíná, že žalobce je povinen vylicit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, hodnocení či závěrů se měl vůči němu správní orgán v rozhodnutí dopustit a v čem spatřuje jejich nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Není na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebral by funkci advokáta žalobce (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32).
18. Žalobkyně označuje napadené rozhodnutí za nezákonné, rovněž za nepřezkoumatelné a tvrdí, že žalovaná opomenula zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobkyně blíže nekonkretizuje, v čem nepřezkoumatelnost spatřuje.
19. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí může být způsobena jeho nesrozumitelností nebo nedostatkem důvodů rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Napadené rozhodnutí

požadavkům na přezkoumatelnost dostojí. Správní orgány postupovaly v souladu s podmínkami kladenými na ně zákonem, řádně vymezily z jakých skutkových a právních okolností vycházely, jakými úvahami byly při svém rozhodování vedeny a proč nepřisvědčily žalobkynině argumentaci.

20. K obecné námitce žalobkyně ohledně nezákonnosti napadeného rozhodnutí soud uvádí, že důvodem pro zrušení rozhodnutí správního orgánu jsou pouze takové případy porušení právních předpisů, které mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 3. 2017 č. j. 2 As 322/2016-39, bod 24).
21. Správní orgán disponuje diskrecí, které z navržených důkazních prostředků provede a které nikoliv, aby dospěl k řádnému zjištění stavu věci. Je tedy oprávněn zvážit, zda důkazy, které navrhuje účastníci řízení, jsou pro posouzení věci potřebné; není totiž vázán důkazním návrhem, ale je povinen prokazovat pouze skutečnosti, které v souladu s předmětem a účelem řízení vyhodnotí jako rozhodné pro posouzení věci (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109).
22. Žalobkyně však v tomto případě netvrdí, v čem spatřuje nedostatek zjištění stavu věci a zda důkaz jí navrhovaný v odvolacím řízení, který žalovaná neprovedla, měl takový nedostatek způsobit. Žalovaná dostatečným způsobem odůvodnila, proč nepovažovala důkaz, totiž informace o přihlášení do systému pro objednání, případně informace o počtu volných míst, za relevantní pro zjištění skutkového stavu věci. Objednání termínu přes internet nebyla jediná možnost, jak se žalobkynina zákonná zástupkyně mohla vyvarovat zmeškání lhůty podání žádosti, a nelze proto tento důvod označit jako nezávislý na její vůli.
23. Postup správních orgánů nelze považovat za formalistický, neboť postupovaly zcela v souladu se smyslem a účelem zákona o pobytu cizinců. Šedesátidenní lhůtu k podání žádosti dle § 88 odst. 1 uvedeného zákona shledal NSS přiměřenou (srov. rozsudek NSS z 11. 5. 2016, č. j. 2 Azs 73/2016-25, bod 15). Zákon počítá se situací, že zákonní zástupci žádost podají až po uplynutí lhůty, a umožňuje jim, aby své pochybení odůvodnili. Včasnému podání žádosti však musí zabránit *důvody na vůli cizince nezávislé* (§ 88 odst. 4 tohoto zákona). Tyto důvody se musí vázat k období šedesáti dnů po narození cizince a současně k osobě povinné podat jménem narozeného cizince žádost, tj. k osobě, která byla jeho zákonným zástupcem v období šedesáti dnů po jeho narození (srov. rozsudek č. j. 2 Azs 73/2016-25, bod 17).
24. Žalobkyně nijak netvrdila, jak konkrétně její zákonné zástupkyni nouzový stav, resp. epidemická situace a *lockdown*, znemožnily požádat o povolení k trvalému pobytu včas. Navíc sama uznává, že její zákonná zástupkyně nevynaložila maximální úsilí, aby předešla následkům uplynutí lhůty.
25. Žalobkynina zákonná zástupkyně připojila k podání žádosti o povolení trvalého pobytu následující sdělení: „Dne 8.3 2021 jsem objednávala žádost na povolení k trvalému pobytu přes internet. Z důvodu nedostatku místa na objednání na internetu jsem nestihla podat žádost do 60 dnů narození dítěte. Děkuji za pochopení“. Takové sdělení není dostatečné. Chce-li cizinec prominout zmeškání lhůty k žádosti o povolení k trvalému pobytu, musí důvody na jeho vůli nezávislé dostatečně konkretizovat. Samotná skutečnost, že žádost měl cizinec podat v době vyhlášeného nouzového stavu, k prominutí zmeškání lhůty nepostačuje (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 10. 2022, č. j. 10 Azs 249/2022-37, bod 1 a 12). Nadto zákonná zástupkyně tvrzené skutečnosti při podání žádosti ani nijak nedoložila.

26. Žalovaný z uvedených důvodů posoudil opožděnou žádost v souladu se zákonem a žaloba není v této části důvodná.
27. Žalobkyně dále namítá, že napadené rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí prvostupňového orgánu, je v rozporu s § 174a zákona o pobytu cizinců.
28. Samotná povinnost žalobkyně a jejích rodičů (či jednoho z nich) vycestovat do země původu a tam pobytovou situaci řešit nepředstavuje nepřiměřené dopady do žalobkynina soukromého a rodinného života (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 9. 2020 č. j. 1 Azs 46/2020-40, bod 28).
29. Navíc žalovaná správně poukázala na to, že v případě zastavení řízení podle § 169r odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců se neposuzuje možný zásah do cizincova soukromého a rodinného života (srov. citovaný rozsudek č. j. 1 Azs 46/2020-40, bod 26 a 27 a judikatura tam citovaná).
30. Ačkoliv i NSS označil postup podle § 88 zákona o pobytu cizinců vedoucí k legalizaci pobytu narozeného dítěte za nadbytečnou administrativní zátěž (srov. citované rozsudky č. j. 1 Azs 46/2020-40, bod 29, a č. j. 2 Azs 73/2016-25, bod 22), soud věc nemůže posoudit jinak. Pro žalobkyni je významné, že povolení k trvalému pobytu může získat v řízení podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců za účelem společného soužití rodiny, jelikož oba její rodiče disponují povolením k trvalému pobytu na území České republiky. O tom ji poučila již žalovaná.

V. Závěr a náklady řízení

31. Soud z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji výrokem I. zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. Protože žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve výroku II. v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žalované nepřiznává náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. dubna 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu